

Už päť rokov sú otcovia Timkovičovci mimo pastorácie

(august 2008 – august 2013)

o. Jozafát V. Timkovič, OSBM
www.spravy.narod.ru

V r. 2004 o. **Jozafát V. Timkovič, OSBM (1964)**, vydal pod pseudonymom **Vladimír Rus de juxta Hornad** historickú odbornú knihu (opatrenú odbornými poznámkami – tzv. footnotes) *Dejiny gréckokatolíkov Podkarpatska (9.-18. storočie)*, Košice, 2004, 956 strán. V tejto historickej knihe pripomenul obdobie, keď obyvateľstvo bývalého teritória Uhorského kráľovstva (dnes: Maďarsko, Slovensko, Zakarpatská Ukrajina, Rumunsko i severné Srbsko a Chorvátsko) stratilo svoj pôvodný cyrilometodejský byzantský obrad a bolo cieľavedome a násilne prevedené na latinský (rímskokatolícky) obrad.

Hore uvedená kniha je dostupná (dá sa kúpiť) nielen u jej autora (Štefaniakova 11, Košice, 040 01, Slovensko, tel. číslo: 00421/905496778), ale sa dá stiahnuť aj z internetu na linku:

http://spravy.narod.ru/dejiny_greckokatolikov_podkarpatska.html

alebo na linku:

<http://www.uloz.to/xMzC3nw/vladimirus-de-juxta-hornad-timkovic-osbm-dejiny-greckokatolikov-podkarpatska-9-18-storocie-kosice-2004-pdf>

Vydanie pod pseudonymom bolo plne legálne, lebo podľa teológie vtedajšieho protoarchimandritu **o. D. Lachovicza, OSBM (1996-2004)** (v roku 2005 bol menovaný pápežom Benediktom XVI. na biskupa), vydávanie kníh baziliánmi pod pseudonymom nepotrebuje nijaké cirkevné schválenia a nemôže ani poškodiť Cirkev. Keď Timkovič aj o čudnej teológii protoarchimandritu informoval pápeža rímskeho Jána Pavla II. vo svojom odvolaní cez apoštolského nuncia v Bratislave, tak **apoštolský nuncius arcibiskup H. Nowacki** mu odpísal, že počúvať protoarchimandritu – to je počúvať samého Ježiša Krista.

Kniha nepojednáva len o minulosti, ale v zmysle, že «dejiny sú učiteľkou múdrosti», poukazuje na to, že podobnými metódami ako sa byzantský obrad likvidoval latiníkmi v minulosti, sa likviduje aj v súčasnosti.

Hneď po vydaní knihy bol Timkovič spolu so svojím bratom **o. Gorazdom Andrejom Timkovičom, OSBM (1959)**, trestaný najprv miestnym gréckokatolíckym biskupom **jezuitom Jánom Babjakom**, ktorý s autorom knihy hneď rozviazal pracovný pomer (zobral mu plat). Potom na dva roky (2004-2006) oboch bratov-otcov odstaval od aktívnej pastorácie aj v Prešovskom baziliánskom monastyre, kde vtedy pôsobili. Ich baziliánskym predstaveným prikázal, aby obom bra-

tom-otcom Timkovičovcom nedovolili za žiadnych okolností kázať veriacim a slúžiť Služby Božie ako hlavní celebranti ani v samotnom Prešovskom monastyre na Vajanského 31. Dokonca nesmeli ani ako vedľajší celebranti nahlas prednášať nijaké prosby Hospodu Bohu (nepripúšťali ich ani k jekténijám). To trvalo dva roky (2004-2006).

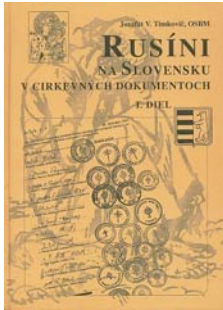
V novembri 2004 vatikánska *Congregazione per le Chiese Orientali* (po inštrukciách od jej konzultora **o. Cyrila Vasiľa, SJ** a vplyvného **kardinála Jozefa Tomka**) poslala na vyšetrovanie VladimiRusa de juxta Hornad (Timkoviča) najvyššieho baziliánskeho predstaveného (protoarchimandritu) **o. Vasiľa Koubetcha, OSBM (2004-2012)**, z Ríma, ktorý mal za úlohu nielen upresniť autenticitu záhadného VladimiRusa de juxta Hornad, ale aj zabrániť distribúcii jeho historickej knihy. Keď sa mu nepodarilo úspešne splniť svoju misiu, začal proces vylúčenia oo. Timkovičovcov od baziliánov. Keď títo v júni 2006 dostali "dekrét" o svojom vylúčení (bez adresáta a s falošným spätným dátumom z roku 2005) do rúk, odvolali sa opätovne na **pápeža Benedikta XVI.**

Od svojho odvolania na pápeža rímskeho Benedikta XVI. sa oo. Timkovičovcom podarilo prelomiť blokádu svojej duchovnej pastorácie v Prešovskom monastyre a odvtedy až do začiatku augusta 2008 (spolu dva roky: 2006-2008) v Prešovskom monastyre opäť normálne pastoračne pôsobili.

Od roku 2004 do roku 2008 boli svojimi spolubratmi baziliánmi viackrát udaní na polícii z rozličných vykonštruovaných deliktov ako napr. z terorizmu – že vraj nabádajú veriacich, aby vyhodili Prešovský monastyr do vzduchu bombovým útokom; že ukradli protoihumenovi **o. V. J. Sedláčkovi, OSBM**, jeden a pol milióna korún zo šuflíka jeho stola v izbe; že ukradli mobil ihumenovi monastyra **o. M. M. Greškovi, OSBM**, priamo z oltára v monastyrскеj cerkvi na Kvetnú nedeľu, keď tento mobil počas Služby Božej vyzváňal; oznámili ich na polícii i okresnému prokurátorovi, že nezákonne okupujú "cudzí" byt (monastyr) a zato majú byť potrestaní uväznením od jedného do päť rokov a pod. Okresný prokurátor (osobný priateľ biskupa Jána Babjaka, SJ) dokonca začal trestný súd proti oo. Timkovičovcom, ale títo sa odvolali na generálneho prokurátora do Bratislavy a ten usmernil okresného prokurátora, aby nerobil hlúposti. Tak trestný súd s cieľom uväzniť oboch oo. Timkovičovcov na päť rokov bol pozastavený.

V r. 2007 ich spolubratia povzbudzovaní protoarchimandritom z Ríma dali na *Okresný súd v Prešove*, aby ich tento donútil opustiť Prešovský monastyr. *Okresný súd v Prešove* rozhodol namiesto pápeža rímskeho Benedikta XVI., že vraj odvolanie (vtedy už päťnásobné!) oo. Timkovičovcov na pápeža rímskeho nebolo odvolaním a súdnym príkazom (bez podpisu sudkyne) ich donútil v lehote do troch dní opustiť Prešovský monastyr. Hneď potom, čo sa tento "rozsudok" stal právoplatným, začiatkom augusta 2008 oo. Timkovičovci Prešovský monastyr opustili a odsťahovali sa do Košíc, kde žijú v rodnom dome ich rodičov.

Dokumenty o hore uvedenom sú fototypicky publikované v knihe J. V. Timkovič, OSBM, *Rusíni na Slovensku v cirkevných dokumentoch*, 1. diel, Užhorod, 2006, 638 str. Možno si ju kúpiť u autora, alebo stiahnuť na internete na linkoch: <http://www.ruthenians.narod.ru/> , alebo <http://www.uloz.to/xBiMhKh/timkovic-j-v-osbm-rusini-na-slovensku-v-cirkevných-dokumentoch-uzhorod-2006-pdf>

Neskôr v r. 2013 oo. Timkovičovci napísali odvolanie aj novému **pápežovi rímskemu Františkovi**, ale podobne ako i žiaden pápež pred ním na ich odvolanie vôbec nereagoval.

Od začiatku augusta 2008 až dodnes (júl 2013) – spolu päť rokov, otcovia Timkovičovci, OSBM, neprestajne písomne žiadajú miestneho gréckokatolíckeho **episkopa Milana Chautura, CSsR**, (vyše 30 urgencií žiadosti) aby ich prijal do pastorácie, alebo dovolil im nájsť si svetské zamestnanie s tým, že naďalej ostávajú kňazmi – ten, podobne ako aj pápež rímsky, im neodpovedá.

Proti oo. Timkovičovcom dal **biskup Ján Babjak, SJ**, počas nedeľných bohoslužieb čítať v rokoch 2006-2008 po všetkých cerkvách zatiaľ dva obežné listy. V prvom z nich lživo obvinil oboch oo. Timkovičovcov, že vraj žijú pohoršlivý kresťanský život, pričom neuviedol, v čom spočíva pohoršlivosť ich života.

Biskup Milan Chatur, CSsR, bez toho, aby sa s oo. Timkovičovcami bol čo i len jediný krát stretol (napriek viacnásobným písomným urgenciám), dal proti nim čítať po všetkých cerkvách na Krestupoklonnu nedeľu roku 2010 tiež očierňujúci obežný list, v ktorom varoval veriacich, aby si na oo. Timkovičovcov dávali pozor, lebo vraj zakladajú novú cirkev... Samozrejme, že sa jednalo opäť o krivé obvinenie (ťažký hriech proti 8. Božiemu prikázaniu), lebo oo. Timkovičovci nijakú cirkev nezakladajú, podobne ako ani nenahovárali veriacich vyhodiť Prešovský monastyr bombou do povetria, či neukradli jeden a pol milióna korún, či mobil z oltára...

Všetky tri listy biskupov čítané po cerkvách si možno stiahnuť aj z internetu na linku http://spravy.narod.ru/tri_listy_proti_timkovicovcom.pdf

Najnovšie dokumenty o vývoji situácie oo. Timkovičovcov sú na internete na linku http://spravy.narod.ru/whats_new_about_Timkovic.html

ПРОТОАРХИМАНДРИТ
ЧИНУ СВ. ВАСИЛІЯ ВЕЛИКОГО

ч. 27/99

rubrica A7

22.01.1999
00153 ROMA,
Via S. Giosafat, 8 (Piazza S. Prisca)
Tel. 57.80.362

Слава Ісусу Христу!

Високопреподобний о. Йосафате,

дозвольте подякувати Вам за подані, хоч і не дуже веселі новини, а також за широго та одвертого листа, який свідчить про Вашу любов до Чину і про Вашу активну позицію до проблем, які довший час тривожать Словацьку провінцію, а теж висловити признання за Ваше пристрасне змагання подолати ці труднощі. Безперечно, усім нам лежить на серці добро кожного нашого співбрата, як також і спільне добро.

Справа о. Іллі, як бачимо, продовжує бути на першому плані, або принаймні декому хочеться, щоб такою була на зразок теперішньої "війни між Америкою та Іраком". Гадаю, чи треба у цій справі приділяти надто багато уваги несуттєвим речам таким, наприклад, як "анонімні писання" о. Іллі, котрі силою своєї анонімності не можуть мати нічого спільного з нашим Чиним і не можуть йому зашкодити? Анонімний спосіб писання творів чи статей має місце не тільки в біблійній чи святоотцівській традиції, але теж і у василіянській. Згадаймо нашого поета Зореслава (= о. Севастіяна Сабола) чи о. Зінька (= Буженка).

Дозвольте звернути Вашу увагу, о. Йосафате, на певні засади, про які не можна забувати, а саме:

1) на місці краще видно деталі справи, але здалека краще можна доглядити її суть, і об'ємність. Якщо конструктивно поєднати ці два погляди, то проблему можна вирішити набагато легше, краще і успішніше. Критика є всюди побажана, але позитивно-конструктивна, особливо тоді, коли вона йде у парі зі самокритикою;

2) коли проблема торкається людини, яка має в очах Божих величезну вартість, то мусимо пам'ятати, що наша боротьба завжди є не ПРОТИ неї, але ЗА неї. Як каже св. ап. Павло: "Наша боротьба не проти тіла і крові...";

3) найкращий християнський, отже ж і монаший, спосіб вирішення проблеми людини, а тим більше співбрата — це той, який вказав нам наш Учитель, Ісус Христос, а саме: любов, терпеливість, виrozumіння, прощення, молитва, великодушність, шляхетність...

Вибачте, що мушу пригадувати тут очевидні речі, які часто забуваються або затемнюються тоді, коли приходить спокуса скопитися за меч, або наслідувати "супермена Рембо".

Дозвольте також просити Вас, отче Йосафате, бути обережним у словесуваннях про справи інших Чинів і Згромаджень, до яких ми не маємо права ні входити, ні втручатися, бо це переважно виходить нам на шкоду, особливо тоді, коли вони скаржаться на наших ченців до вищих інстанцій.

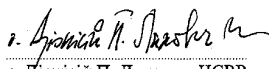
Дозвольте теж цілком по-братньому сказати, що Ваші побажання Генеральній Курії скоріш усього нагадують розгніваного адмонітора, який безоглядно виступає, немов би на "арені родео", за справедливість, за спасіння Бога, Його Церкви і Чину, забуваючи, при цьому, що Христос прийшов спасати людину і кличе до співпраці кожного з нас у цій справі.

Також дуже несмачно виглядає недоказане звинувачення когось у ересях, протестантизмі, коли ще сама Церква не видала свого осуду і не почала "лікувати хворого гіркими ліками". Інколи складається враження, що Ви, з запалом переслідуючи ересі та еретиків, хочете повернути часи інквізиції. Як знаєте "справа Догнала" є предметом уваги у Конгрегації і тому не слід випереджувати хід подій. Час, як відомо, є найкращим лікарем. Треба нам озброїтися у терпеливості.

Ваша думка чи погроза відійти саме у цей час із рідної Провінції означає втекти від проблеми, означає спасати тільки себе. Залишитись на місці — означає засвідчити мужність і любов. Я особисто сильно вірю, що ці прикмети є глибоко закорінені у Вашому палкому, відкритому і посвяченому серці.

Отже ж, дозвольте закликати Вас до співпраці, до діалогу, до нелегкої, але конструктивної розбудови міжособистих справді євангельсько-християнських і монаших відносин на основі жертвенного обміну любов'ю, буттям і життям за зразком Осіб Пресвятої Тройці.

Залишаюся з найкращими побажаннями, любов'ю і пошаною до Вас та поручаюся Вашим святим молитвам.

о. Діонісій П. Ляхович, ЧСВВ
Протоархимандрит

R. P. Iosaphat V. TIMKOVIČ, OSBM
ul. M.R. Stefanika 1
075 01 Trebišov
SLOVACCHIA

List, v ktorom protoarchimandrit D. Lachovicz, OSBM, blahorečí skutočnosť, že bazilián píše pod pseudonymom a bez dovolenia od predstavených – že je to vraj nielen v baziliánskej, ale i starootcovskej tradícii! Porov. str. 350, kde nuncijs Nowacki vyzýva k poslušnosti všetkému, čo protoarchimandrit hovorí (i keď poznal obsah tohto listu). Pozri tiež str. 425 (bod 10.), kde ten istý nuncijs, v protiklade s vyššie uvedeným, **tajne a ústne** prikazuje na rok suspendovať

Timkoviča, že vydal pod pseudonymom knihu *Dejiny gréckokatolíkov Podkarpatska (9.-18. storočie)*!

APOŠTOLSKÁ NUNCIATÚRA
NA SLOVENSKU

Bratislava, 21. novembra 2003

Prot. č. 1207

Dôstojný otče,

rád by som Vám oznámil, že mi bol doručený oficiálny list Vášho predstaveného Protoarchimandritu P. Dionisia Lachovicza, OSBM, v ktorom ma informoval o kánonickom rozhodnutí, ktoré vznikol voči Vašej osobe.

Preto Vás žiadam, ako Apoštolský nuncius na Slovensku, aby ste sa bezpodmienečne podrobili tomuto rozhodnutiu v duchu viery a rehoľnej poslušnosti, pretože iba takto môžete dokázať svoju lásku ku Kristovi a Baziliánskemu rádu sv. Jozafáta. Chcel by som Vám pripomenúť, že poslúchať predstavených znamená poslúchať Krista, Cirkev, Svätého Otca.

Uisťujem Vás o mojich modlitbách za Vás a pozdravujem Vás v Kristovi, našom Pánovi.

+ Henryk Józef Nowacki
Arcibiskup tit. blerský
Apoštolský nuncius

P. JOZAFÁT V. TIMKOVIČ, OSBM
Monastyr sv. Bazila Veľkého

PREŠOV

Všimni si dátum 21. 11. 2003 – nuncius však tvrdí, že má Lachoviczov list z 27. 11. 2003 (str. 361) na stole! Okrem iného, týmto listom nuncius potvrdil list Lachovicza, v ktorom "svätorečí" publikovanie pod pseudonymami poza chrbát predstaveného (str. 162-163) a potom (neskôr) paradoxne nuncius intrigami prenasleduje Timkoviča za vydanie knihy *Dejiny gréckokatolíkov Podkarpatska* pod pseudonymom a tajne navrhuje Timkoviča suspendovať na rok (str. 425-426)!